

IX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 6. December 1923).

Der har i Udvalget været Enighed om at tiltræde Lovforslagets Bestemmelse i § 1 om at lade Loven gælde ogsaa for 1925 paa Grund af, at den gældende Lov vedtoges saa sent som den 8. Marts 1923, hvorved det blev vanskeligt at faa Loven praktiseret paa rette Maade og i rette Tid.

Ligeledes har der i Udvalget været Enighed om, som oprindelig foreslaaet i Forslaget til den gældende Lov, at give Administrationen: Ministeriet og Kommunalbestyrelserne større Frihed med Hensyn til Tidsfristerne for Udryddelsen end i den gældende Lovs § 2 fastsat.

Derimod har Udvalget ikke ment det rigtigt, som foreslaaet i Lovforslaget, at lade Kommunekasserne betale de med Eftersynet forbundne Udgifter, men foretrækker Bestemmelsen i den gældende Lovs § 3, hvorefter disse Udgifter udredes af de Kreaturholdere i Kommunen, hos hvem Eftersyn har fundet Sted, og fordeles efter Antallet af Kreaturer paa over eet Aar, og stiller derfor Ændringsforslag herom til § 3.

Der har i Udvalget været rejst Tvivl

om Rigtigheden af, som foreslaaet i Lovforslaget, at gøre Staten erstatningspligtig i Tilfælde af Dødsfald blandt Dyr umiddelbart efter de Foranstaltninger, der skal foretages i Henhold til nærværende Lov, idet man har den Opfattelse, at forudsat man behandler Dyrene med en vis Skaansomhed ved Tilintetgørelsen af Oksebremselarverne, vilde intet Dødsfald forekomme. Og en saadan Erstatningspligt indeholdes jo heller ikke i den gældende Lov.

Desværre foreligger der nu Oplysninger om syv Dødsfald blandt Køer, formentlig forårsaget ved Behandlingen i Henhold til Loven, og for disse Dyr har Staten ydet Erstatning. Udvalget har gennem Landbrugsministeriet fremkaldt de foreliggende Dyr lægeerklæringer i Anledning af disse Dødsfald og har derefter principielt sluttet sig til Tanken om Statens Erstatningspligt, men maa dog kræve, at der, forinden Erstatningspligten kan indtræde, maa foreligge Syge- og Obduktionsberetning, der er godkendt af Veterinærphysikatet, og stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 2 til § 4.